

Deel, naar Lønningsloven udkom paa den Maade, som var foreslaaet, saa maatte Indenrigsministeriet i Genhold dertil ogsaa nægte sin Deel, og Krigsministeriet vilde ikke faae de Udgifter dækkede, som man ved Lovforslagets første Affattelse var gaaet ud fra at faae dækkede paa den Maade, Krigsministeriet forlangte. Af den Grund allsaa, at Kjøbstæderne ikke skulde være frie for den Byrde, de hidtil havde haft, at skaffe Underofficererne frit Qvarter og deeltage i Udgifterne dertil, foreslog Ministeriet at gjøre en Tilføining til de tidligere Paragrapher i Lønningsloven; og det gif man ind paa fra alle Sider. Saaledes udkom Loven. Denne Tilføining forandrede selvfølgelig aldeles ikke den Charakter, som Paragraphen havde, og den Forudsætning, under hvilken Paragraphen blev til, nemlig at der i den faste Løn til Underofficerer er indbefattet Qvartergodtgjørelse. Saaledes som Lovgivningen nu er, ere Communerne forpligtede til at skaffe Underofficererne frit Qvarter, og Staten er forpligtet til at deeltage med en vis Deel i disse Udgifter, som jo udredes af Indenrigsministeriet efter Requisition af Krigsministeriet. Derom er Intet at sige, indtil hele Spørgsmaalet om Indquarteringslovgivningen bliver nærmere behandlet; jeg skal i Forbigaaende bemærke, at den ærede Krigsminister udtalte dengang — det er $3\frac{1}{2}$ Aar siden — at man agtede at stræbe hen til at faae hele Indquarteringslovgivningen undergivet en tidsvarende Forandring. Indtil det er skeet, er der Intet herved at gjøre; men saaledes som Lovforslaget iaar foreligger, har det en noget anden Charakter. I Anmærkningerne er man gaaet ud fra — jeg anerkjender forøvrigt de Bestræbelser, der ere gjorte for at skaffe mere eensartede Bestemmelser om dette Forhold tilveie — at ikke Communerne skulde tildele de Vedkommende Qvarter in natura for det Beløb, man efter Omstændighederne kunde faae Qvarter for, og saa fordele det Beløb mellem de forskjellige Autoriteter; men det gaaer ud paa, at Underofficererne skulde have en vis Erstatning, naar de selv skaffede sig Qvarter, og at denne Erstatning skulde sættes forskjellig for de Gifte og de Ugifte, og for de Giftes Vedkommende

med 24 Rd. udover det, der er bestemt i Lønningsloven, dog kun for Stabsfregenter, Overfregenter og Sergenter af ældste Klasse. Naar der skal gives en saadan Ordning, saa har det ikke tilhørlig Medhold hverken i Lovgivningen eller i de Motiver og Forhandlinger, som have fundet Sted i denne Sag. Jeg siger, at saa er det for de gifte Underofficerers Vedkommende, som ere garnisonerede rundt omkring i Provindsbyerne, et Lønningsstillæg af 24 Rd. pr. Mand. Jeg dømmes ikke om, hvorvidt det er hensigtsmæssigt eller nødvendigt at gaae ind paa denne Lønningsforhøielse, men det er forekommet mig, at Finantsudvalget ikke stiltiende skulde billige dette Tillæg til Lønningsloven under den noget forandrede Form, men at det i al Fald maatte indstille det til Afstemning af Thinget. Det er denne Begrundelse, som jeg haaber er tilstrækkelig til at vise, hvad man har meent med Forslaget under Nr. 12. Det er ganske rigtig, som den ærede Ordfører bemærkede, at der skulde staae 4596 Rd. Ved at nedsætte dette Beløb forandrer man selvfølgelig ikke noget i de hidtil gjældende Regler; men man forvarer sig kun imod at anerkjende de noget forandrede Regler, som Ministeriet for første Gang her forlange bragt i Anvendelse. Ministeriet er selvfølgelig berettiget til som hidtil at lade Garnisonsbyerne skaffe Qvarter, og forlange det refunderet af Indenrigsministeriet for den Deels Vedkommende, som vedkommer Ministeriet. Denne Fremgangsmaade kan der selvfølgelig ikke indvendes Noget imod. Det er mere for at forhindre, at man ved en Revision af Lønningsloven skal fremkomme med den Paastand, at i Virkeligheden have de Vedkommende ikke alene deres Lønninger, men i visse Tilfælde ogsaa det Lønningsstillæg, som man her ved denne Afstemning søger dem bevilget. Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger.

Th. Nielsen: Det er nærmest i Anledning af det i Betænkningen under Nr. 10 opførte Beløb, saavel som i Anledning af nogle Bemærkninger, der faldt fra den ærede Ordfører, at jeg har begjæret Ordet. Det vil sees af Finantslovsforslaget, at der ikke foreligger